

зованих інвестиційних банків. Як свідчить світовий досвід, саме інвестиційні банки є ключовою ланкою між промисловими підприємствами, що прагнуть мобілізувати капітальні ресурси для реалізації певного проекту, та інвесторами (як інституціональними, так і індивідуальними) [2]. Дослідження довели, що основою комплексного механізму активізації інвестиційної діяльності вітчизняних банків є активна державна інвестиційна політика.

Література

1. *Іващенко Ю.* Механізм залучення комерційних банків до інвестування економіки в умовах фінансової кризи // Вісник НБУ. — 2010.

and similar papers at core.ac.uk

provided by Institutional Repository of Vadym Hetma

фінансування інвестиційно-інноваційної діяльності // Вісник НБУ. — 2005. — № 1. — С. 60—63.

3. *Лавров Р. В.* Роль банківських установ в активізації інвестиційних процесів на вітчизняних підприємствах // Актуальні проблеми економіки. — 2006. — № 6. — С. 36—46.

4. *Шелудько Н. М.* Інвестиційний процес: оцінка ролі й участі банків // Фінанси України. — 2003. — №8. — С. 121—126.

УДК 336.76

Н. М. Штефан, канд. техн. наук, доц.
кафедри економічного аналізу і фінансів,
Національний гірничий університет

ПРОБЛЕМИ СТАНОВЛЕННЯ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Україна гостро відчуває потребу в фінансових ресурсах для подальшого розвитку економіки країни, особливо в сучасних умовах фінансової кризи. Розвиток власного фондового ринку не забезпечує цієї потреби. Рішення даної проблеми можна вирішити шляхом інтеграції до світового фондового ринку, який має можливість виділити ці додаткові фінансові ресурси нашій державі. Розвиток та становлення фондового ринку України, всіх його суб'єктів (банківських і небанківських фінансових установ, пенсійних фондів та страхових організацій) є не тільки умовою інтеграції до світового ринку, а й необхідною передумовою розвитку інших секторів економіки країни. Фінансові посередники розвинутого фондового ринку мають більше можливостей наситити економіку країни інвестиціями.

Основна проблема фондового ринку України в сучасних умовах — це його нездатність задовольнити попит на фінансові ресурси з боку суб'єктів підприємницької діяльності. Тому, створення необхідних умов для залучення додаткових фінансових ресурсів як вітчизняних, так і іноземних інвесторів є першочерговою задачею подальшого розвитку українського фондового ринку.

Обсяги фінансових потоків, які обертаються на фондовому ринку незначні, їх структура теж не є оптимальною (велика питома вага державних цінних паперів в їх загальному обсязі). Це негативно впливає на ліквідність і незалежність фондового ринку.

Залучення додаткових фінансових ресурсів на фондовому ринку ускладнює нерозвиненість законодавчої бази: ні емітенти, ні інвестори не впевнені в захисті своїх прав.

Функціонування українських фондових бірж здійснюється на невисокому технологічному рівні, а неефективність їх функціонування має негативний вплив на діяльність всіх суб'єктів фондового ринку.

Ще однією, достатньо вагомою причиною повільного розвитку фондового ринку України є необізнаність більшою частиною населення країни в питаннях здійснення операцій з цінними паперами.

Для становлення фондового ринку країни необхідно удосконалення його інфраструктури — посередницької ланки у процесах переміщення капіталу (шляхом укладення угод) від його власників до суб'єктів підприємницької діяльності, які потребують додаткових інвестицій для розширення своєї діяльності.

Тому для підвищення ефективності фондового ринку країни, для його розвитку і забезпечення подальшого розвитку економіки країни в цілому необхідно:

- стабільне політичне і економічне становище країни (має особливе значення в сучасних умовах);

- удосконалення законодавчої бази щодо операцій на фондовому ринку;

- створення і забезпечення необхідних умов для залучення додаткових фінансових ресурсів як вітчизняних, так і світових;

- розвинення страхових послуг для суб'єктів фондового ринку;

- захист вітчизняних фінансових посередників (страховиків) від іноземної конкуренції;

- удосконалення роботи фондових бірж країни.

Розвинутий фондовий ринок сприятиме якісній мобілізації капіталу (як за обсягом, так і за вартістю залучення), задоволенні потреб суб'єктів підприємницької діяльності в інвестиціях, підвищенню національного добробуту.